

[Melchior]

fordi der er en vis frygt i mange virksomheder ved at ansætte folk, der har haft et arbejde af denne art. Man føler, at de muligvis vil have svært ved at indpasse sig i en ganske normal organisation og med den orden, der må være dér. Jeg synes derfor, at hr. Arentoft sagde sig selv imod.

Så sagde hr. Arentoft: hvis det var et krav fra befolkningen. Nej, man kan da ikke forlange, at befolkningen skal interessere sig så meget for vore arbejdsvilkår, at det skulle komme som et krav, men der er mange ting i denne verden og i dette land, som er kommet frem, fordi nogle er kommet med en god idé, uden at det var et folkekrav, at denne sag skulle gennemføres.

Hr. Aksel Pedersen var udelukkende negativ, så jeg vil være noget lignende over for ham og hans synspunkt, men jeg håber dog, at han og hans parti vil være til at få i tale.

Derimod har jeg grund til at sige megen tak til hr. Ninn-Hansen, ikke mindst fordi han har kunnet indføle sig i nogle af de intentioner, der ligger bag ved forslaget, bl. a. at det ikke er de personer, der sidder her i dag, men at det er rekrutteringen, det drejer sig om. Det skal jeg straks komme tilbage til i svaret til hr. Bernhard Baunsgaard. Det har hr. Ninn-Hansen fået helt rigtigt fat i.

Jeg tror ikke, at der kan være nogen præcedens eller afsmitning til det private erhvervsliv, for her drejer det sig altså om, at man netop skal forlade det, man har uddannet sig til og udviklet sig til, og slå ind på en helt anden bane, hvor der i og for sig ikke, hvis ikke man ender som minister, er nogen vej frem i den karriere.

Så siger hr. Ninn-Hansen, at vi vel skal have ensartede vederlag. Ja, det er vi helt enige om, men netop på tryghedsområdet er vilkårene helt uens, og det er det, jeg gerne vil have rettet lidt op på.

Så kom der jo nogle fra afviserfronten, det må jeg sige. Hr. Alfred Andersen siger, at det er en begunstiget gruppe, der kan fastsætte sine egne lønninger. Jeg synes nu, at denne gruppe her i folketinget gennem årene har vist betydelig moderation over for de muligheder, der lå.

Jeg vil godt sige til hr. Alfred Andersen, som ikke behøver at vide det og ikke kan vide det, at den person, der taler her, altså er den, der også er utilfreds med den 90 pct. sygelønsordning, som hr. Alfred Andersen

omtalte. Jeg er faktisk en af de første i dette land, der i et par mellemstore virksomheder fik indført 100 pct. sygeløn, udbetalt af virksomhedens kasse til arbejdere, idet jeg altid har bekæmpet denne urimelige forskelsbehandling af arbejdere og funktionærer, som vi traditionelt har her i landet. Men der er nu altså ikke ensartede lønninger i dette land. Da jeg var direktør for A-pressen og havde den højeste løn i det selskab med 800 medarbejdere, stillede jeg forslag om, da det var en kooperativ virksomhed, at vi skulle komme alle lønninger i én kasse, og så skulle vi dividere med antallet, vi var. Det var sandelig mig, der skulle betale mest for den ordning, men jeg gik helhjertet ind for den samme med medlemmerne af Kvindeligt Arbejderforbund og HK og adskillige andre. Men de kommunistiske typografer og litografer ville sandelig have sig sådan noget frabedt. Er der nogen, der går ind for varierende lønninger og højere lønninger til nogle, først og fremmest altså til sig selv, så er det netop nogle af dem på venstrefløjens fagbevægelsen, så de skal ikke komme og pege fingre ad mig og kaldé mig privilegeret og sige, at jeg vil lave noget for mig selv, medens de selv er de solidariske, for de repræsenterer i hvert tilfælde ikke en gruppe, der er solidarisk.

Det samme svar må gælde til hr. Freddy Madsen. At han ikke følger folketingets forhandlinger og de ting, der foregår herinde, og de forslag og de ytringer, forskellige partier kommer med, skal jeg ikke bebrejde ham. Hr. Freddy Madsen fandt for første gang et socialt betonet forslag fra CD. Han har altså ikke opdaget, at det var CD, der stillede det ændringsforslag til finanslovsforslaget om 30 mill. kr. mere til åndssvageforsorgen, der blev vedtaget her for en måned siden. Han har ikke opfattet, at vi til samme finanslovsforslag stillede et ændringsforslag om 100 . . . .

Formanden:

Nej, hellere om det forslag, der behandles.

Melchior (CD):

. . . jo, men jeg er blevet beskyldt for ikke før at være kommet med forslag med socialt sigte, og så vil jeg lige, hr. formand, hvis jeg må, give et par eksempler på, at det har jeg gjort i nyeste tid. Jeg skal ikke gennemgå